

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
Drs. E.B. Holiday
Falcon Drive # 3
Harbour View
Sint Maarten

RvA no. SM/05-15-LV

Onderwerp: Ontwerp van landsverordening houdende algemene regels inzake de bestuurlijke handhaving van wettelijke voorschriften (Landsverordening bestuurlijke handhaving). Uw volgnummer LV-15/0005.

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 18 juni 2015 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 20 oktober 2015 en 17 november 2015 en de vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 17 november 2015, bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp strekt er volgens de considerans toe algemene regels inzake bestuurlijke handhaving van wettelijke voorschriften tot stand te brengen die bestuursorganen bij de uitoefening van hun handhavingsbevoegdheden in acht dienen te nemen.

De Raad onderschrijft de strekking van het voorstel, maar is van oordeel dat enige aanpassing van het voorstel wenselijk is.

1. Handhavingstekort

Het ontwerp biedt volgens de toelichting een voor bestuursorganen toepasbare regeling van bestuursrechtelijke handhavingsbevoegdheden ter oplossing van het handhavingstekort in het openbaar bestuur.

De Raad merkt op dat het ontwerp (net als de Algemene wet bestuursrecht) geen nieuwe handhavingsinstrumenten aan bestuursorganen toekent maar slechts algemene regels van bestuurlijke handhaving vaststelt die bestuursorganen bij de uitoefening van hun handhavingsbevoegdheden in acht moeten nemen. De toekenning van bevoegdheden tot het opleggen van bestuurlijke sancties blijft op

RvA no. SM/05-15-LV

basis van artikel 4 van het ontwerp bij afzonderlijke bijzondere landsverordeningen geschieden.¹

Gelet op het feit dat het ontwerp niet beoogt nieuwe bestuurlijke sancties vast te stellen adviseert de Raad nader toe te lichten op welke wijze het ontwerp zal bijdragen aan het oplossen van het gestelde handhavingstekort.

2. Het binnentreden van plaatsen

Artikel 13, eerste lid, van het ontwerp geeft toezichthouders de bevoegdheid plaatsen te betreden. Het vierde lid bepaalt dat titel X, van het Derde Boek, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing is op het binnen treden van een woning zonder toestemming van de bewoner, met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de rechter-commissaris.

De Raad is van oordeel dat de toekenning van de bevoegdheid om in het kader van toezicht woningen te betreden zonder toestemming van de bewoner, zich niet leent voor regeling in een algemene wet zoals onderhavige ontwerp.² Er dient naar de mening van de Raad voorzichtig te worden omgesprongen met het gebruik van een dergelijk vergaande bevoegdheid in een fase waarin nog geen sprake hoeft te zijn van een overtreding.

Indien artikel 13, vierde lid, van het ontwerp er toe strekt aan toezichthouders de bevoegdheid toe te kennen om woningen te betreden zonder toestemming van de bewoner, adviseert de Raad om deze bepaling uit het ontwerp te verwijderen en een dergelijke bevoegdheid bij bijzondere landsverordeningen te regelen. De Raad adviseert om in de toelichting de strekking van artikel 13, vierde lid, van het ontwerp op dit punt te verduidelijken.

Artikel 39 van het ontwerp kent aan personen die daartoe door het bestuursorgaan zijn aangewezen, de bevoegdheid toe om plaatsen te betreden ter toepassing van bestuursdwang. De Raad adviseert om te verduidelijken of titel X, van het Derde

¹ Het ontwerp kent in artikel 23 wel de bevoegdheid toe om een last onder dwangsom toe te passen indien het bestuursorgaan reeds de bevoegdheid heeft om last onder bestuursdwang toe te passen. Ook worden door het ontwerp aan toezichthouders bevoegdheden toegekend in het kader van toezicht.

²Memorie van toelichting, Kamerstukken II 23700, nr. 3, p. 143. In de Algemene wet bestuursrecht is de bevoegdheid om een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoner uitdrukkelijk niet toegekend aan toezichthouders. Uitgangspunt is namelijk dat in het kader van toezicht deze bevoegdheid slechts in uitzonderingsgevallen dient te bestaan. Artikel 12 eerste lid van de Grondwet, vereist een grondslag in een bijzondere wet in formele niet een algemene wet.

Boek, van het Wetboek van Strafvordering ook van overeenkomstige toepassing is op het binnentreden van woningen ter toepassing van bestuursdwang op basis van artikel 13, vierde lid, van het ontwerp.

De toelichting vermeldt dat de algemene voorschriften voor het binnentreden door toezichthouders van toepassing zijn op de bevoegdheid plaatsen te betreden ter uitoefening van bestuursdwang. De Raad adviseert om nader aan te geven om welke algemene voorschriften het precies gaat en waar deze voorschriften zijn vastgelegd.

3. Openbaarmaking van rapporten

Het bestuursorgaan kan op grond van artikel 4, tweede lid, onderdeel b, van het ontwerp niet overgaan tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie indien het bestuursorgaan niet op basis van een door een toezichthouder opgemaakt rapport heeft vastgesteld dat een overtreding heeft plaatsgevonden.

Artikel 12, zesde lid, van het ontwerp bepaalt dat het bestuursorgaan een rapport geheel of gedeeltelijk openbaar kan maken ingeval het belang dat het overtreden voorschrijft beoogt te beschermen zwaarder weegt dan het belang van de overtreder bij de niet openbaarmaking. De toelichting vermeldt dat 'Naming and shaming' niet het oogmerk is van een dergelijke openbaarmaking. Openbaarmaking heeft als doel, naleving van de regelgeving te bevorderen, het publiek voor te lichten, en kenbaar te maken dat de overheid waakt over het algemeen belang.

Gelet op de mogelijke gevolgen die het openbaar maken van rapporten in een kleine gemeenschap zoals die van Sint Maarten kan hebben, is de Raad van oordeel dat het ontwerp in dit verband de mogelijke belangen van overtredders onvoldoende waarborgt. Uit het ontwerp blijkt bijvoorbeeld niet of er voor betrokkene rechtsbescherming zoals bezwaar of voorlopige voorziening open staat tegen de beslissing om het rapport openbaar te maken. Niet duidelijk is of betrokkene voorafgaand aan de openbaarmaking van een rapport de gelegenheid kan krijgen om te reageren op feitelijke onjuistheden in het rapport. Voorts zijn er geen regels omtrent de termijn dat een rapport openbaar blijft. De Raad acht het van belang dat bij de toepassing van de bevoegdheid om rapporten openbaar te maken rekening wordt gehouden met de eisen van materiele zorgvuldigheid en het evenredigheidsbeginsel. De Raad adviseert hierom het ontwerp met betrekking tot het openbaar maken van rapporten aan te passen.

De toelichting bij artikel 12, zesde lid, geeft aan dat het handhavingskader van de Arbeidsinspectie de mogelijkheid al kent om rapporten openbaar te maken.

De Raad is niet bekend met een wettelijke bepaling waarin de bevoegdheid tot het openbaar maken van rapporten voor de Arbeidsinspectie is vastgelegd. De Raad adviseert dit nader toe te lichten.

4. Verzoek om bestuurlijke handhaving

Artikel 6 van het ontwerp bepaalt binnen welk termijn een bestuursorgaan dient te beslissen over een verzoek tot bestuurlijke handhaving. De bevoegdheid tot het doen van een aanvraag om bestuurlijke handhaving is echter niet in het ontwerp geregeld. Niet is vastgelegd wie, wanneer bevoegd is tot het doen van een verzoek tot handhaving en het is niet duidelijk of onder 'handhaving' in dit kader zowel de bevoegdheden van toezicht vallen als de oplegging van een last, uitoefening van bestuursdwang of invordering van een dwangsom.³ Ook blijkt niet hoe de aanvrager te weten kan komen dat hij de mogelijkheid heeft op basis van artikel 7 om in het handhavingsverzoek aan te geven dat hij bezwaar heeft tegen bekendmaking van zijn identiteit. De Raad adviseert in het ontwerp een bepaling op te nemen waarin het doen van een aanvraag voor een beschikking tot handhaving wordt geregeld.

Indien een handhavingsverzoek betrekking heeft op een gedraging ten aanzien waarvan reeds een last onder dwangsom is opgelegd, en de in de last vermelde termijn voor uitvoering van de last nog niet is verstreken, dient het bestuursorgaan op basis van artikel 24, eerste lid, van het ontwerp de verzoeker daarvan zo spoedig mogelijk in kennis te stellen. Het bestuursorgaan vermeldt daarbij dat de verzoeker zal worden geïnformeerd of de last door de overtreder is uitgevoerd en, mocht dit niet het geval zijn, of het bestuursorgaan voornemens is een last onder bestuursdwang op te leggen. De toelichting vermeldt dat ook aan de verzoeker wordt medegedeeld indien het bestuursorgaan besloten heeft om de dwangsommen in te vorderen in plaats van een last onder bestuursdwang op te leggen. De Raad adviseert om deze mededeling ook in artikel 24, tweede lid, van het ontwerp op te nemen.

---

³ Vergelijk afdeling 4.1.1. Awb. Artikel 5:37 tweede lid specifiek voor de aanvraag tot invordering van een dwangsom en artikel 5:31a Awb voor de aanvraag van een toepassingsbeschikking bestuursdwang.

5. Het 'nemo tenetur'-beginsel en het legaliteitsvereiste

Artikel 47 van het ontwerp bepaalt dat de overtreder moet worden medegedeeld dat hij niet verplicht is met betrekking tot de overtreding verklaringen af te leggen. Hiermee is de cautieplicht in het ontwerp opgenomen. De Raad merkt op dat het recht om te zwijgen als onderdeel van het 'nemo tenetur'-beginsel niet als zodanig in het ontwerp is opgenomen. De Raad adviseert het 'nemo tenetur'-beginsel in het ontwerp op te nemen.⁴

Op grond van artikel 4, eerste lid, van het ontwerp bestaat de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie slechts voor zover zij bij of krachtens landsverordening is verleend. Het tweede lid bepaalt dat een bestuurlijke sanctie alleen kan worden opgelegd indien zowel de overtreding als de daarop gestelde sanctie voorafgaand aan de gedraging *in de in het eerste lid bedoelde landsverordening* zijn omschreven en het bestuursorgaan op basis van een door een toezichthouder opgemaakt rapport heeft vastgesteld dat een overtreding heeft plaatsgevonden.

Op basis van de zinsnede 'in de in het eerste lid bedoelde landsverordening' concludeert de Raad dat de overtreding en sanctie op basis van artikel 4 tweede lid, niet in een landsbesluit houdende algemene maatregelen (landsbesluit h.a.m.) kunnen worden omschreven. De Raad merkt op dat overtredingen die zijn omschreven in landsbesluiten h.a.m. hierdoor niet kunnen worden gesanctioneerd. De formele wetgever is op basis artikel 91 tweede lid, eerste volzin van de Staatsregeling echter wel bevoegd om de regering te machtigen om bij landsbesluit h.a.m. voorschriften te geven die door middel van straffen zijn te handhaven. De op te leggen straffen kunnen echter op basis van de tweede volzin van artikel 91 tweede lid van de Staatsregeling slechts bij landsverordening worden bepaald. Om sanctionering van overtredingen die in landsbesluiten h.a.m. zijn omschreven mogelijk te maken adviseert de Raad om artikel 4, tweede lid van het ontwerp aan te passen.

De toelichting vermeldt dat de bevoegdheid om een bepaalde sanctie op te leggen uitdrukkelijk geregeld dient te worden bij of krachtens landsverordening. Volgens de toelichting kan dat direct bepaald zijn in een specifieke landsverordening maar

---

⁴ Vergelijk 5:10a Algemene wet bestuursrecht (Awb).

kan dat ook bepaald worden doordat in een specifieke landsverordening de onderhavige landsverordening van toepassing wordt verklaard. De toelichting vermeldt voorts dat de op dit ontwerp van toepassing zijnde bijzondere situatie van gefaseerde inwerkingtreding krachtens artikel 58, de mogelijkheid biedt dat de toekenning van de bevoegdheid om sancties op te leggen ook middels landsbesluit kan worden geregeld.

De Raad merkt op dat onderhavig ontwerp geen bepalingen kent waarin aan bestuursorganen de bevoegdheid wordt toegekend om sancties op te leggen. Het ontwerp heeft immers als doel algemene regels vast te stellen voor de toepassing van bestuurlijke sancties die van geval tot geval bij bijzondere wet aan bestuursorganen worden toegekend. De Raad adviseert de toelichting op dit punt te corrigeren.

6. De preventieve herstelsanctie en de hoorplicht

De toelichting vermeldt dat een preventieve herstelsanctie op basis van artikel 19, uit het oogpunt van rechtszekerheid ook aan alle eisen zal moeten voldoen die de landsverordening stelt. Zo dient het rapport van de toezichthouder dat op basis van artikel 21 moet worden opgesteld ook aan de overtreder worden toegezonden omdat daarin de vermoedelijk optredende overtreding concreet omschreven behoort te zijn en het mogelijk te overtreden voorschrift genoemd zal moeten worden.

De Raad adviseert om in de toelichting nader aan te geven hoe de hoorplicht in artikel 9 van het ontwerp zich verhoudt tot de verplichting op grond van artikel 21 om de overtreder de kans te geven zijn zienswijze over het rapport te geven. Niet duidelijk is bijvoorbeeld of de uitzondering van de hoorplicht in artikel 9, derde lid, onderdeel c van toepassing kan zijn op preventieve herstelsancties in het geval dat het gevaar voor overtreding zo eminent is dat het bestuursorgaan niet wenst twee weken te wachten op de zienswijze van de overtreder op het rapport op basis van artikel 21.

7. Verzuim

7.1 Betaaltermijn dwangsom

Een dwangsom is van rechtswege verbeurd op het moment dat de termijn van de last is verlopen en de last niet is uitgevoerd. Om tot invordering van de verbeurde

dwangsom over te gaan dient het bestuursorgaan eerst een beschikking tot invordering aan de overtreder te verzenden.⁵ Artikel 30, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat een verbeurde dwangsom binnen acht weken na verzending van deze invorderingsbeschikking dient te zijn betaald. De Raad is van mening dat deze bepaling het beeld doet ontstaan dat de overtreder tot aan verzending van de invorderingsbeschikking geen betalingsverplichting heeft. De Raad adviseert nader te motiveren waarom de betaaltermijn van acht weken niet ingaat op het moment dat de dwangsom is verbeurd, vergelijkbaar met artikel 5:33 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Alvorens tot invordering bij dwangbevel kan worden overgegaan dient het bestuursorgaan een aanmaning te verzenden met de aanzegging dat het verschuldigde bedrag, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente, bij dwangbevel zal worden ingevorderd. De Raad adviseert om in artikel 30, vierde lid, van het ontwerp te bepalen dat de aanmaning tevens dient te vermelden dat invorderingskosten en aanmaningskosten zullen worden verhaald op de overtreder op basis van artikel 31.

Naar de mening van de Raad geeft artikel 57, tweede volzin, voorts onvoldoende duidelijk aan dat een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalft indien zij op het tijdstip van overlijden niet is betaald. De Raad adviseert deze bepaling te verduidelijken.⁶

7.2 De vaststelling van wettelijke rente

In het ontwerp is geen bepaling opgenomen die voorschrijft dat het bedrag van de wettelijke rente, die de overtreder in verzuim is verschuldigd, bij beschikking dient te worden vastgesteld. Het nadeel van het ontbreken van een dergelijke bepaling is dat geen bezwaar of beroep mogelijk is tegen de vaststelling van de wettelijke rente. De Raad adviseert nader te motiveren waarom de verschuldigde wettelijke rente niet bij beschikking wordt vastgesteld.⁷

⁵ Artikel 28 van het ontwerp

⁶ Vergelijk artikel 5:42 tweede lid Awb dat bepaalt dat een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalft voor zover zij op het tijdstip van overlijden nog niet is betaald.

⁷ Vergelijk artikel 4:99 Awb.

7.3 Openbare verkoop

De Minister van Financiën is op basis van artikel 42 bevoegd een in het kader van bestuursdwang meegevoerd en opgeslagen zaak in het openbaar te verkopen indien de zaak niet binnen dertien weken nadat zij is meegevoerd kan worden teruggegeven. Indien naar het oordeel van de Minister van Financiën verkoop niet mogelijk is of indien zich bij de openbare verkoop geen koper heeft gemeld, is de Minister van Financiën bevoegd om de zaak om niet aan een derde in eigendom over te dragen of te vernietigen. De Raad adviseert te overwegen om een tweede poging openbare verkoop op te nemen alvorens tot vernietiging of overdracht om niet wordt overgegaan.

8. De toepassingsbeschikking en de invorderingsbeschikking

Een bestuursorgaan kan op basis van artikel 37 van het ontwerp tot de uitoefening van bestuursdwang overgaan nadat middels een toepassingsbeschikking hiertoe is besloten. De toepassingsbeschikking kan worden genomen zodra gebleken is dat de last niet tijdig geheel of gedeeltelijk is uitgevoerd.

De Awb-wetgever heeft een dergelijke ambtshalve toepassingsbeschikking niet nodig noch wenselijk geacht omdat dit een voortvarende handhaving eerder zou belemmeren dan bevorderen.⁸ Gelet op deze motieven van de Awb-wetgever adviseert de Raad om de wenselijkheid van een toepassingsbeschikking voor Sint Maarten nader te motiveren.

Artikel 38 van het ontwerp bepaalt dat de toepassing van bestuursdwang geschiedt op kosten van de overtreder. Niet duidelijk is of tegen de vaststelling van deze kosten bezwaar en beroep mogelijk is. De Raad adviseert hiertoe het ontwerp te verduidelijken.⁹

Voor de Raad is tevens niet begrijpelijk dat artikel 43 spreekt over het toepassen van bestuursdwang zonder voorafgaande last terwijl het artikel tevens bepaalt dat niet kan worden overgegaan tot uitoefening van bestuursdwang zonder last, voordat de beschikking bedoeld in artikel 36, eerste lid, (inhoudende een last) aan geadresseerde is verzonden. De Raad meent dat het de bedoeling is om artikel 36 van overeenkomstige toepassing te verklaren op het besluit tot het toepassen van bestuursdwang zonder voorafgaande last. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

⁸ Memorie van toelichting, kamerstukken II 29702, nr. 3 p. 108.

⁹ Vergelijk artikel 5:25 zesde lid Awb en Kamerstukken II 2003/04, 29702, nr. 3, p. 107.

Op grond van artikel 53 van het ontwerp dient het bestuursorgaan bij beschikking te beslissen of het een bestuurlijke boete zal opleggen. Wat betreft de invordering worden de artikelen 30 tot en met 33 van het ontwerp door artikel 56 van het ontwerp van overeenkomstige toepassing verklaard op een opgelegde bestuurlijke boete. Naar de mening van de Raad is hierdoor niet duidelijk of voor de invordering van de bestuurlijke boete een aparte invorderingsbeschikking nodig is. De Raad adviseert het ontwerp te verduidelijken en nader te motiveren waarom een invorderingsbeschikking voor de invordering van een opgelegde bestuurlijke boete al dan niet wenselijk wordt geacht.¹⁰

9. Gefaseerde inwerkingtreding

Deze landsverordening treedt op basis van artikel 58 in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, waarbij bepaald kan worden dat verschillende onderdelen op verschillende momenten voor verschillende bestuursorganen voor verschillende landsverordeningen in werking treden.

De Raad adviseert nader toe te lichten of de regering erbij heeft stil gestaan dat een dergelijke wijze van inwerkingtreding ten koste kan gaan van de eenheid en overzichtelijkheid van de wetgeving.

De toelichting stelt dat sommige bestuursorganen niet zullen hoeven te beschikken over het complete arsenaal aan bevoegdheden dat het ontwerp aanreikt. Een privaatrechtelijke rechtspersoon die met een bepaalde toezichtstaak is belast zal bijvoorbeeld hoogstwaarschijnlijk niet de bevoegdheid tot bestraffende sancties behoeven. De Raad merkt echter in dit kader op dat het ontwerp geen bestuurlijke sancties toekent maar slechts algemene regels vaststelt ter uitoefening van bij bijzondere landsverordening toegekende sanctiebevoegdheden. Gelet hierop adviseert de Raad nader te motiveren waarom het ontwerp voor bepaalde bestuursorganen voor verschillende onderdelen in werking kan treden.

10. Definities en overige opmerkingen

10.1 Bestuursorgaan

De term 'bestuursorgaan' wordt in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van het ontwerp gedefinieerd als 1°; een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht

¹⁰ Voor de invordering van een bestuurlijke boete is op grond van artikel 5: 10 lid 2 Awb geen aparte beschikking nodig. Dit zou anders neerkomen op een herhaling van zetten. F.C.M.A. Michiels & E.R. Muller 2013, *Handhaving*, Hoofdstuk 4.3.3. blz. 39.

is ingesteld of 2°; een ander persoon of college bij of krachtens landsverordening met enig openbaar gezag bekleed. De Staten, de wetgever in formele zin en de Hoge colleges van Staat vallen onder de definitie van bestuursorgaan in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 1° van het ontwerp.¹¹

De toelichting vermeldt dat de Staten ingevolge artikel 1, tweede lid, onderdeel a, van het ontwerp geen bestuursorgaan zijn. De Raad merkt echter op dat de Staten in tegenstelling tot wat de toelichting beweert niet door het ontwerp wordt uitgezonderd van het begrip bestuursorgaan. In artikel 1, tweede lid, onder a, van het ontwerp wordt namelijk de rechterlijke macht, niet de Staten van het begrip 'bestuursorgaan' uitgezonderd. De toelichting vermeldt voorts dat het voor de hand ligt om de wetgever in formele zin niet aan te duiden als bestuursorgaan en dat het ondenkbaar is dat de Hoge Colleges van Staat via artikel 58 van het ontwerp kunnen worden aangewezen als bestuursorganen.

De Raad adviseert nader toe te lichten waarom de Staten, de wetgever in formele zin en de Hoge Colleges van Staten niet expliciet in het ontwerp worden uitgezonderd van het begrip bestuursorgaan, terwijl de toelichting wel aangeeft deze organen niet als bestuursorgaan te willen aanduiden. De Raad merkt hierbij op dat de toelichting niet gebruikt dient te worden voor het stellen van nadere regels maar slechts dient ter motivering en uitleg van de wettelijke regeling.¹²

10.2 Belanghebbende

Op basis van artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van het ontwerp wordt als belanghebbende beschouwd: degene wiens belang rechtstreeks bij een beschikking is betrokken. De toelichting geeft aan dat de definitie van het belanghebbende-begrip aansluit bij de omschrijving ervan in de LAR en de Awb.

In tegenstelling tot het ontwerp is in de LAR en de Awb daarnaast bepaald dat de aan bestuursorganen toevertrouwde belangen als hun belangen moeten worden beschouwd. Voor rechtspersonen is toegevoegd dat de algemene en collectieve belangen die rechtspersonen krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen, ook als belangen worden

¹¹ Vergelijk artikel 1:1 eerste en tweede lid Awb.

¹² Aanwijzing 154 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

beschouwd.¹³ De Raad adviseert om toe te lichten in hoeverre deze aanvullingen ook wenselijk zijn voor het onderhavige ontwerp.

10.3 Herstelsanctie en beschikking

De term 'herstelsanctie' wordt in artikel 1, eerste lid, onderdeel f, gedefinieerd als een bestuurlijke sanctie die strekt tot het beëindigen of het geheel of gedeeltelijk ongedaan maken van een overtreding of tot voorkomen van een herhaling van een overtreding. De toelichting geeft aan dat een herstelsanctie ook kan strekken tot het wegnemen of beperken van de gevolgen van een overtreding. De Raad adviseert nader toe te lichten waarom niet in het artikel tevens is opgenomen dat een herstelsanctie ook kan strekken tot het wegnemen of beperken van de gevolgen van een overtreding.

In voorgesteld artikel 1, derde lid, wordt de weigering een beschikking te nemen en het niet tijdig nemen van een beschikking gelijkgesteld met een beschikking. Naar de mening van de Raad geeft de toelichting niet (voldoende duidelijk) aan dat de afwijzing van een aanvraag valt onder de gelijkstelling van artikel 1, derde lid, van het ontwerp doordat onder een weigering van een beschikking mede wordt begrepen de afwijzing van een aanvraag. De Raad adviseert de toelichting op dit punt te verbeteren.¹⁴

10.4 Uitreiking en toezending

Artikel 2 van het ontwerp bepaalt op welke wijzen een brief of beschikking aan de geadresseerde kan worden uitgereikt of toegezonden. Uitreiking of toezending kan op grond hiervan plaatsvinden door middel van uitreiking in persoon met een bewijs dat de uitreiking heeft plaats gehad, per post, bij brief met bewijs van ontvangst, per fax met een automatisch vervaardigde verzendbevestiging of langs elektronische weg met een automatisch vervaardigde leesbevestiging. De verschillen tussen deze vormen van uitreiken en toezenden zijn naar de mening van de Raad niet duidelijk. De Raad adviseert hiertoe de toelichting te verbeteren.

11. Wetstechnische en redactionele opmerkingen

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard welke een integraal onderdeel vormen van het advies.

¹³Artikel 7 LAR en artikel 1:2 tweede en derde lid Awb.

¹⁴L.J.J. Rogier, *Beginselen Caribisch Bestuursrecht*, hoofdstuk 4.3.2, blz. 38. Zie ook Mr. J. Th. Drop, *De invloed van de Nederlandse bestuursrechtspraak op de rechtspraak in Lar-zaken*, blz. 23 paragraaf 2.4.2.

12. Conclusie

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de onderhavige ontwerp-landsverordening naar de Staten te zenden nadat met de opmerkingen van de Raad rekening zal zijn gehouden.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 17 november 2015.

De Secretaris

De Vice-voorzitter

Dhr. mr. A.G. Baly

Mevr. mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon

BIJLAGE bij het advies d.d. 17 november 2015 RvA no. SM/05-15-LV

Opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard

Het ontwerp en de toelichting bevatten een aantal wetstechnische en redactionele onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden.

Het ontwerp:

- a. De toelichting bij artikel 17 spreekt over een vijfde lid waar een wettelijke grondslag zou zijn geschapen voor een regeling van de minister van Justitie over de wijze waarop een vordering tot stoppen of doorgaan wordt gedaan. Het ontwerp kent een dergelijke bepaling echter niet.
- b. De Raad geeft de regering in overweging om voor de duidelijkheid in artikel 2 van het ontwerp de normadressaat expliciet te vermelden. De Raad adviseert tevens om in artikel 2, eerste lid, het woord 'worden' te verwijderen.
- c. De Raad adviseert om in artikel 24, eerste lid, de zinsnede 'Indien een verzoek als bedoeld in artikel 6, eerste lid' te vervangen door: Indien een verzoek tot bestuurlijke handhaving.
- d. De Raad adviseert om in artikel 24, tweede lid, het overbodige woord 'is' te verwijderen.

De toelichting:

- a. Bij de toelichting over de definitie van de bestraffende sanctie in artikel 1, eerste lid, onder e, wordt abusievelijk verwezen naar de toelichting op artikel 42 in plaats van artikel 50.
- b. De toelichting bij artikel 7 verwijst abusievelijk naar het onjuiste artikel (artikel 8) van de Landsverordening openbaarheid van bestuur.
- c. De verwijzingen naar de artikelen 21 en 33 in de toelichting bij artikel 6 zijn niet juist.
- d. Op bladzijde 30 van de toelichting bij artikel 1, eerste lid, onder h, wordt verwezen naar artikel 21 eerste lid in plaats van artikel 22.
- e. De toelichting bij artikel 1, eerste lid, onder c, geeft aan dat de gebruikte omschrijving van het begrip; 'beschikking' aansluit bij die in artikel 3 van de LAR en bovendien bij die in de Landsverordening materieel ambtenarenrecht (LMA). De Raad heeft echter geen definitie van het begrip 'beschikking' in de LMA aangetroffen.
- f. Op bladzijde 65 van de toelichting bij artikel 30, tweede tekstblok, wordt verwezen naar het eerste lid van artikel 30 in plaats van het derde lid.
- g. De Raad adviseert om in de toelichting bij artikel 35 de woorden 'niet volledig' te verwijderen.

- h. De toelichting bij artikel 9 vermeldt dat het voorgestelde artikel 9, derde lid, een viertal uitzonderingen bevat op de hoorplicht. Het betreft echter 3 uitzonderingen.
- i. De toelichting bij artikel 1, eerste lid, onderdeel b, geeft aan dat de definitie van het belanghebbende-begrip in Sint Maarten aansluit bij de omschrijving ervan in de LAR en de Nederlandse Algemene wet bestuursrecht. De Raad adviseert om de woorden 'in Sint Maarten' te vervangen door 'in dit ontwerp van landsverordening'.
- j. In de toelichting wordt voor de aanleiding van het ontwerp verwezen naar de rapporten van de Caribbean Financial Task Force en de Raad voor de rechtshandhaving. De Raad adviseert om deze rapporten bij naam in de toelichting te benoemen.
- k. Op bladzijde 86 van de toelichting bij artikel 47 bevindt zich een lange onbegrijpelijke zin dat begint met 'Evenzo'. De Raad adviseert deze zin te verduidelijken.
- l. De Raad geeft de regering in overweging om in de toelichting de term 'legaliteitsbeginsel' te vervangen door de term 'legaliteitsvereiste'.